

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 26. Nuntius a Marchione in honore habitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

„congruunt vetustissimæ Ecclesiæ di- Sæcul. XVI.
 „sciplinæ, optimorumque Regum, & A.C. 1561.
 „Imperatorum consuetudini eademque
 „conferunt non modo ad conservandam
 „Religionem intaminatam, sed etiam
 „ad subducendas eas provincias ab e-
 „normi sanguinis effusione, atque hor-
 „rendis calamitatibus, quibus populi
 „obruuntur in illis locis, ubi ea sancta
 „severitas non usurpatur: porro Idolo-
 „latria, quam Ecclesiæ Romanæ ex-
 „probratis, est cultus ille erga res
 „sacras, quem a primis usque sæculis
 „Ecclesia observaverat, & integra Ger-
 „mania exercuerat, ex quo Christi cul-
 „tum suscepit: denique Pontificis po-
 „testas nequaquam tyrannica est, cum
 „ea potestas non vi nixa sit, sed verbo
 „Dei, & reverentiæ fidelium, simul-
 „que cum tanta subditorum quiete,
 „ac felicitate conjungatur, quanta erat
 „perturbatio, & calamitas populorum,
 „qui ab illa secesserant.

§. XXVI.

*Nuntius a Marchione in honore
habitus.*

His dictis Commendonus exurgens Pallav. n. 10.
 abeundi copiam petiit: verum Mar-
 chio Brandeburgicus illum detinens,
 ad prandium invitabat, eumque cum
 summa clementia, ac humanitate ex-
 cipiens,

Sæcul. XVI
A. C. 1561.

cipiens, honoratiorem locum in mensa eidem tribuit, semperque detecto capite eum venerans tam verbis, & gestibus, quam omnibus aliis rebus ipsi oblatis singularem maximæ reverentiæ testificationem præseferbat: quinimo suis præcipiebat Consiliariis, ut illum ad ædes suas comitarentur. Aderat etiam cum ceteris Cancellarius, qui responsi sui vehementiam pluribus excusabat, cui tamen reposuit Nuntius: „ut contra ea, quæ dixisti, questus sim, „nonnisi salutis vestræ studio, quo flagro, „incitatus sum: si vero vobis id cordi „non est, vos rogo, & obsecro, ut, quando vestris factionibus, ac dissidiis finem imponere pertinaciter recusaveritis, saltem ea agendi ratione utamini, „ut æqua Pontificis voluntas patefiat, „ejusque charitatem, ac benignitatem „paternam agnoscatis.„ Verum Cancellarius reposuit: *Cænobitiæ horum omnium potissima exstiteret causa.* (*) Colloquio ita soluto Commendonus Bresca profectus die ultima Februarii Berolinum contendit, ubi altera adventus sui die Magdeburgensis Archiepiscopus Nuntium invisit, eique per unum ex

Con-

(*) Verum sane effatus est Cancellarius, si id intellexit de Luthero, & aliis perverfis, atque Apostatis Monachis.

Consiliariis responsum suum tradi iussit, **Sæcul. XVI.**
 in quo amplissimas erga Pontificem gra- **A.C. 1561.**
 tiarum actiones, laudesque effundens
 pollicebatur, quod ipse Synodum ac-
 cedere, multosque Episcopos secum
 conducere velit. Postea Nuntio episto-
 lam consignabat a se exarratam, qua
 ad literas, quibus eum Papa honora-
 bat, respondit, significans, quod ob
 accepti diplomatis, ac Bullæ beneficium
 deinceps eo liberius totam suam fidu-
 ciam in sua Sanctitate esset repositurus,
 eamque rogaturus, ut ad Ecclesiæ suæ
 rem utiliter promovendam illum sua
 ope, sanoque consilio honorare velit.
 Hæc Archiepiscopi benevolentia, agen-
 dique ratio tanto gratior accidebat
 Commendono, quo minus eam spera-
 verat a viginti duorum annorum ju-
 vene, qui & frequenti hæreticorum Mi-
 nistrorum hæresi faventium numero ob-
 sessus, insuper ab hæretico Patre rege-
 batur. Posthæc Commendonus Papæ
 literas Brandenburgicæ Electrici adhuc
 Catholicæ porrexit, quæ Nuntium ro-
 gabat, ut ejus nomine summi Pontifi-
 cis pedes demisso osculo veneraretur,
 eumque certum redderet, quod in ve-
 teri fide, & vivere, ac mori parata esset.
 Porro Elector Nuntii colloquio captus
 illum tamdiu, quam poterat, in aula
 sua detinere studuit, eique Magdebur-
 gen-

Hist. Eccles. Tom. XLIV,

D gen-

Sæcul. XVI
A.C. 1561.

genſis Eccleſiæ Theſaurum, ac pretioſa quævis oſtendi præcepit, ſimulque Com- mendonum rogavit, ut ſibi a Pontifice quamdam e ſacratiffimæ Crucis ligno particulam procuraret, quæ in magnifica theca ad id ſpeciatiſimè jam parata recondi poſſet. Interea Elector identi- dem repetebat Synodi negotium, po- ſtulans, ut Proteſtantibus ſuffragii jus concederetur, eoquod plures articulos, iis minime auditis jam deciſos fuiſſe quererentur: verum Commendonus ſu- perius relata repetens Principem hor- tabatur, ut Legatos pacis ſtudioſos, non vero Theologos ſuos ad Synodum decerneret. Ad hæc repoſuit Elector: *Theologi mei pacem non quærun- t, ſed contentiombus gaudent, nec tamen Com- mendono declarabat, an Viros magis pacis amantes, ac ſanæ rationis capa- ces mittere velit.*

§. XXVII.

*Commendonus Electore valere juſſo
Berolino excedens.*

Pallav. c. 4.
num. 15.
Ant. Grat.
in vita
Commend.
l. 2. c. 4.

Cum Nuntius diſceſſum ſuum haud amplius retardare poſſet, Electo- rem valere juſſit, a quo etiam ſuum ad Papam reſponſum accipiens, pretioſa ad eundem munera deferre juſſus eſt: verum Nuntius ea omnino recuſans, illo-